

Więści Parafialne

2023

Styczeń

Rok XXII Nr 1 (223)

Parafia p.w. Najświętszej Marii Panny Nieustającej Pomocy w Przygodzicach

31 grudnia 2022 r. w klasztorze „Mater ecclesiae” w Watykanie o godz. 9.34 w wieku 95 lat zmarł papież senior Benedykt XVI. Kierował Kościołem katolickim od 19 kwietnia 2005 aż do swojego ustąpienia w 2013. Jako następca papieża św. Jana Pawła II był w dziejach Kościoła katolickiego 265 papieżem.

Benedykt XVI urodził się 16 kwietnia 1927 roku w bawarskim Markt w Niemczech jako najmłodsze dziecko policjanta Josepha i Marii Ratzingerów.

W styczniu 1946 wspólnie ze starszym bratem Georgiem rozpoczął studia w seminarium archidiecezjalnym metropolii monachijsko-fryzgijskiej;

bracia otrzymali wspólnie święcenia kapłańskie 29 czerwca 1951.

W 1959 roku został profesorem teologii na Uniwersytecie w Bonn, a następnie prowadził wykłady na uniwersytecie w Münster, a od 1969 roku na uniwersytecie w Ratzbonie.

W latach 1977 - 1982 był kardynałem i arcybiskupem Monachium. Z kolei w latach 1981 - 2005 był prefektem Kongregacji nauki i Wiary.

Kardynał Joseph Ratzinger został wybrany na głowę Kościoła katolickiego 19 kwietnia 2005 roku. Następca św. Jana Pawła II. przyjmuje imię Benedykt XVI. Został pierwszym papieżem obecnego tysiąclecia. Mając w dniu wyboru 78 lat był także najstarszym biskupem Rzymu od 275 lat.

„Po wielkim papieżu Janie Pawle II kardynałowie wybrali mnie, prostego i skromnego pracownika winnicy Pańskiej” – to pierwsze słowa Benedykta XVI, tuż po zakończeniu konklawe.

W czasie swojego pontyfikatu odbył 24 pielgrzymki do innych krajów. 33 razy odwiedzał różne miejsca we Włoszech.

W dniach 25–28 maja 2006 podczas pielgrzymki do Polski Benedykt XVI odwiedził Warszawę, Kraków, Wadowice, Oświęcim, Kalwarię Zebrzydowską i Częstochowę.

Benedykt XVI opublikował encykliki „Bóg jest miłością”, „W nadziei zbawieni” i „Miłość w prawdzie” oraz cztery adhortacje apostolskie. Zwołał także kilka konsystorzów.

Mianował czterech kardynałów z Polski - arcybiskupów Stanisława Dziwisza, Stanisława Ryłko, Kazimierza Nycza i biskupa Ignacego Jeża.

Po siedmiu latach i 10 miesiącach pontyfikatu, 11 lutego 2013 roku podczas konsystorza ogłosił swoją abdykację i podał, że będzie sprawował swój urząd do końca miesiąca. Ojciec święty miał wówczas niemal 86 lat.

Cytaty pięknych myśli Benedykta XVI

„Nie jesteśmy przypadkowym i pozbawionym znaczenia produktem ewolucji. Każdy z nas jest owocem zamysłu Bożego. Każdy z nas jest chciany, każdy miłowany, każdy niezbędny.”

„Jestem przekonany, że to, co przynosi ze sobą ekstremalny feminizm, nie pochodzi z chrześcijaństwa, które znamy, ale jest jakąś inną religią.“

„Wszystko zaczyna się od tego, że nie mamy dla Niego czasu. Im szybciej jesteśmy w stanie się przemieszczać, im skuteczniejsze są narzędzia, dzięki którym możemy oszczędzać czas, tym mniej czasu mamy do dyspozycji.”

„Ten, kto nie potrafi dać trochę siebie, zawsze daje zbyt mało.”

Opracował: Wacław Kieremkamp

Nowy Rok 2023 r.

Niewiara w świecie się rozszerza, ale wiara w Nowy Rok rośnie i każdy wita go z entuzjazmem. Bogactwo życzeń z całusami, postanowienia noworoczne wraz z okłaskami, balonikami kolorowymi, ciężkimi i świetlanymi salwami fajerwerków. Chociaż Nowy Rok widziany jakby w dziecięcym cieple, to prowadzi nas za rękę w starość i pomnaża nasze zmarszczki na czole, czyni nas powoli babkami i dziadkami. Jednak wiara w Nowy Rok kryje w sobie nieśmiałą tęsknotę za odmianą, a więc w konsekwencji za przemianą serca i czystością duszy. Można się oczywiście zatrzymać w starym człowieku, ale wtedy słabość natury przynosi opłakane skutki. Lepiej jest opuścić starość, która nas pogrąża, a rosnąć w godności dziecka Bożego, być młodym duchem i dorastać do dziedzictwa, jako duchowej i ostatecznej konsekwencji Pełni Czasu.

Pośród życzeń pierwsze dotyczy zdrowia, bo ono jest najważniejsze i widzimy je jako podstawę szczęścia. Chodzi oczywiście o zdrowie ciała, a mało kto akcent kładzie na zdrową duszę. Warto sobie życzyć zdrowia duszy, bo ona też choruje i potrzebuje uzdrowienia. Ta choroba niesie ze sobą ciemność wewnętrzną, zamknięcie na Chrystusa, którą przecież duszę uzdrawia w sakramentach świętych. Chora dusza to zamknięcie na łaskę. Życzyć sobie zdrowia duszy, to pozwolić, aby Jezus żył w nas. W konsekwencji życzymy sobie nowego spojrzenia, widzenia oczami Chrystusa. Patrzymy inaczej już na miłość, bo nie tyle oczekujemy, by nas kochano, ale zdobywamy się na większą miłość do innych. Szczęście też widzimy w nowej ewangelicznej kategorii, bo nie siebie, ale innych chcemy uszczęśliwiać. Czas traktujemy jako dobrodziejstwo, bo chcemy go wypełniać pomnażaniem dobra. Cierpienie, to nie tragedia, ale próba charakteru, odporność, siła wewnętrzna. Śmierć natomiast jest postrzegana jako przejście do pełni życia, a nie jako straszdyło i katastrofa. Inaczej też patrzymy na samego Boga, bo widzimy w Nim bardziej Ojca niż Sędziego, gdyż daje nam to, co odnawia nasze życie. Pragnąc pomyślności zatrzymujemy się na naszych planach i naszej woli, żeby było po naszej myśli. Lepiej jednak postawić na Bożą myśl, aby po myśli Bożej układało się nasze życie.

W Pełni Czasu, o której mówi św. Paweł, pojawia się Niewiasta, Matka Mesjasza-Syna Bożego. Bóg powierzył Maryi Jezusa, swojego jednorodzonego Syna. Na początku roku powierza Jej opiece cały nasz nowy rok. W rękach Matki, Matki Kościoła, można się czuć bezpiecznie w zdrowiu duszy i ciała.

Z najserdeczniejszymi życzeniami **zdrowia duszy i ciała** na Nowy Rok 2023.

- Ks. Proboszcz

Tegoroczne nabożeństwo kolędowe

- Pozdrowienie „Pokój temu domowi - i wszystkim mieszkańcom jego”
- Pieśń na Boże Narodzenie -kolęda
- Pokropienie wodą święconą - „Niech to pokropienie wodą święconą przypomina nam, że przez chrzest św. zostaliśmy wszczępieni w Chrystusa i Jego Kościół”
- Słowo Boże z Ewangelii
- Modlitwa o pokój na świecie:
„Pomnij, o najdobrotliwsza Panno Maryjo, iż od wieków nie słyszano, aby ktokolwiek uciekając się do Ciebie, Twej pomocy wzywając, Ciebie o przyczynę prosząc, miał być przez Ciebie opuszczony. Tą ufnością ożywiony, o Panno nad pannami i Matko, biegnę do Ciebie, przychodzę do Ciebie, stawam przed Tobą, jako grzeszny człowiek drżąc i wzdychając. Nie chciej, o Matko Słowa, gardzić słowami moimi, ale je usłysz łaskawie i wysłuchaj. Amen! - Królowo Pokoju, módl się za nami”
(modlitwa św. Bernarda)
- Modlitwa za zmarłych z rodziny - „Wieczny odpoczynek rac im dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci, niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen”
- Modlitwa błogosławieństwa domu i rodziny:
„Pobłogosław Panie Boże ten dom i spraw, aby w nim trwały zdrowie, czystość, moc zwycięska, pokora, dobroć, łagodność i pełnia prawa i aby zawsze składano tu dzięki Bogu Ojcu, Synowi i Duchowi Świętemu. A to błogosławieństwo niech pozostanie na tym domu i jego mieszkańcami teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.”
- Ucałowanie krzyża

Objawienie Pańskie 2023 r.

Gwiazdę widzieli Mędrcy i odebrali ją, jako znak nadziei. Wyruszyli w drogę wiedzeni jej światłem, jakby była latarnią morską prowadzącą do bezpiecznego, choć jeszcze nieznanego, portu. Widział proroczo przed wiekami gwiazdę Balaam wschodzącą jak obietnica w narodzie izraelskim. Widzieli gwiazdy autorzy pism apokaliptycznych szczególnie jako koronę niewiasty zwyciężającej złego. Abraham miał patrzeć w niebo, aby zobaczyć przyszłe swoje potomstwo tak liczne jak gwiazdy. A prorok Izajasz każe patrzeć w górę i podziwiać tego, który stworzył gwiazdy i trzyma je w szyku jak wojsko

znając je po imieniu. One zawsze mówią o niebie, są świetlikami Światłości wiekuistej, powodują zadumę nad wielkością Boga.

Starożytni uczeni astrologowie znali pradawne pisma, odkrywali tajemnice, szukali prawdy. Pozwoliło im to odczytać znak wyjątkowej gwiazdy na firmamencie nieba. Do mądrości i zdobytej wiedzy dołożyli odwagę i w pokorze serca wyruszyli w drogę za jej promieniem. Właściwie w nieznaną, ale z poczuciem niedosytu, że nie wszystko wiemy, że jest wiele do odkrycia, żeby wyjść jakby z siebie, przekroczyć własne ograniczenia i przyzwyczajenia i odnaleźć Tego, który jest ponad wszystkim, a w sercu ludzkim jest już w iskrze tęsknoty za rozpoznaniem tajemnicy. Wszyscy ludzie mają taką gwiazdę Bożą w sercu, ale tylko niektórzy mają odwagę szukać intensywnie i z pokorą.

Do zbawienia wezwana jest cała ludzkość, ale niewielu trafia do Betlejem i niewielu chce przyjąć objawienie Boże takim, jakie do nas przychodzi. Raczej ludzka wyobraźnia staje na przeszkodzie prawdy o Bogu, który do nas przychodzi. Mędrzy weszli do domu, gdzie było Dziecię z Matką, musieli pochylić się wobec niskich progów i niskiej powały, ale owocem tego pokłonu stało się wyniosłe sklepienie nieba spowite w tajemnice zbawienia. Przez Dziecię zobaczyli więcej, w Bezradnym zobaczyli Wszechmogącego, w Bezsilnym ujrzeli Mocarza.

Uroczystość Trzech Króli, to święto trzech mądrości: wiary, nadziei i miłości. Kto niesie w sobie te dary, odnajduje Boga nawet wtedy, gdy gaśnie gwiazda. Uczą nas Mędrzy wpatrzania w Boga, a nie we własną inteligencję, nie tylko rozmyślania nad znakami i obietnicami, ale nieustannego poszukiwania. Nawet gdy trzeba przyznać się do niewiedzy i wątpliwości, pokazują, że inni mogą nam pomóc, zajrzeć do Pisma i wzmocnić naszą wiedzę i doprowadzić nas do spotkania w wierze Tego, który jest ocaleniem człowieka, bezpiecznym portem i Światłem świata. Jego światłością można wtedy świecić i przez dobre czyny chwalić Stwórcę i Zbawiciela, już inną drogą iść przez życie, na której jedyną gwiazdą jest Jezus Chrystus - Emmanuel, Bóg z nami.

Ks. Marcin Taisner

Sprawozdanie duszpasterskie za 2022 r.

W Kościele powszechnym, w świecie i w Polsce głównym wydarzeniem jest wojna na Ukrainie. Rok zakończył się śmiercią papieża seniora Benedykta XVI.

W naszej **Parafii** - Wizytacja biskupia i Sakrament Bierzmowania 25 października - Ks. bp Damian Bryl. We wrześniu byliśmy z pielgrzymką na Jasnej Górze, w listopadzie w Licheniu.

Sakramenty święte:

chrzty 17, (2021 – 14) - Rita Leszczyńska, Igor Kujawa, Wiktoria Pietrzak, Marcel Kuźdub, Szczepan Borkowski, Marcel Niewiejski, Helena Cellmer, Tymon Bartczak, Jajko Aleks, Borys Remblewski, Blanka Menzel, Rozalia Szkudlarek, Hanna Nowak, Ignacy Data, Leon Koryciak, Maksymilian Kołodziej, Tymoteusz Tanaś.

śluby 6, (2021 – 4) - Adam Kowalski-Martyna Krysiak, Wojciech Cichowski-Hanna Hnatiuk, Szymon Wawrzyniak-Marta Strzeliński, Marek Musiański-Emilia Olejnik, Mateusz Piwoński-Joanna Mikołajczyk, Daniel Beker- Marlena Jurek.

Ilość rozdanych komunii w ciągu roku 25 500.000 (2021 – 16.000),

I Komunia 24, (2021 - 23) - Berlik Tobiasz, Brucheiser Kajetan, Bzik Aleksander, Harych Maja, Janicki Kamil, Jędraszczyk Amelia, Juszcak Hanna, Krawczyk Jakub,

Kucharska Maria, Kusy Maksymilian, Łukasik Nikodem, Mieszala Filip, Nowak Julita, Pichet Jan, Ryżak Klaudia, Spasiewski Bartosz, Spasiewski Wojciech, Sroka Bartosz, Śmigiel Marta, Śniatała Karol, Wieczorek Karolina, Zawada Kacper, Zbierski Dorian, Zybała Iwo.

bierzmowani 34 (2021 - 47) - Akerman Jakub, Andraszak Aleksandra, Barcicka Antonina, Bodaj Kamil, Chocaj Milena, Grobelny Adam, Karolak Antoni, Krakowski Jakub, Krakowski Kacper, Kramarczyk Julia, Kramarczyk Oskar, Kubiak Aleksandra, Kucharski Adam, Kułton Jan, Leszczyńska Maja, Maleszka Natasza, Matusiak Miłosz, Mąka Witold, Ozimiński Jakub, Pawlik Kacper, Piec Patryk, Pietrzak Dawid, Pietrzak Filip, Płóciennik Filip, Pospiech Mikołaj, Robotnikowski Kacper, Szczypkowski Maksymilian, Szczypkowski Paweł, Szyszka Jakub, Tanaś Kinga, Torba Jakub, Urbaniak Weronika, Walotka Dominika, Zadrożna Blanka.

pogrzeby 31, (2021 – 30) - śp. Marek Cichowski, Natalia Kryjom, Jadwiga Jakubczak, Genowefa Krawczyk, Wanda Korkus, Piotr Hęcka, Andrzej Lubryka, Jerzy Papiór, Wiesława Nowicka, Marianna Zawidzka, Teresa Dembska, Stanisław Mansfeld, Anna Stachowczyk, Maria Lewandowska, Danuta Garbaciak, Stanisław Kałużny, Halina Zembska, Natalia Drobnik, Eugenia Jany, Maria Walther, Andrzej Jedwabny, Zofia Stencel, Kazimiera Kostera, Kazimierz Kucharski, Grażyna Wierzowiecka, Aniela Skurzevska, Eugeniusz Pietrzykowski, Tadeusz Leja, Tadeusz Garbaciak, Franciszek Kubiak, Sylwester Rzekiecki

Frekwencja dzieci na nabożeństwach:

- na wszystkich **Roratach** byli obecni Amelia i Aleksandra Biały oraz Stanisław Luboński, dużą aktywnością wykazali się - Frątczak Agata i Małgorzata, Mróz Magdalena, Krogulski Mikołaj i Jan, Szkudlarz Wojciech i Natalia, Berkowska Maja, Matuszkiewicz Julia, Tyszko Dawid, Janicki Kamil, Pichet Jan, Obst Marcin, Matusiak Miłosz, Robotnikowski Kacper.

- Aktywność na **Mszach św. niedzielnych i szkolnych**: Biała Aleksandra i Amelia, Mróz Magdalena, Krogulski Jan i Mikołaj Krawczyk Wojciech, Aleksandra i Jakub, Luboński Stanisław, Szkudlarz Wojciech, Matuszkiewicz Julia, Tyszko Dawid, Pichet Jan, Wieczorek Karolina, Janicki Kamil, Frątczak Małgorzata, Szkudlarz Natalia i Wojciech, Urbaniak Kamil, Obst Marcin, Tanaś Patrycja, Śliwka Daria, Andraszak Aleksandra, Chocaj Milena, Leszczyńska Maja, Matusiak Miłosz, Robotnikowski Kacper, Tanaś Kinga.

- Na wszystkich dotychczasowych **dziękczynieniach (trzech) za Dary Ducha Świętego** byli obecni: Andraszak Aleksandra, Chocaj Milena, Leszczyńska Maja, Matusiak Miłosz, Robotnikowski Miłosz, Zadrożna Blanka.

Służba ministrancka (od grudnia 2022 - styczeń 2023): Luboński Stanisław, Tyszko Dawid, Urbaniak Kamil, Obst Marcin, Robotnikowski Kacper, Matusiak Miłosz i Szkudlarz Wojciech.

Remonty i inwestycje: Na 100 –lecie i konsekrację naszego kościoła (2025 rok):

Nowe okna do domu przykościelnego, nowe drzwi do zakrystii, malowanie kościoła i złocenie ołtarza głównego i św. Józefa, organów, ambony i mebli kościelnych. W tym roku rozpoczniemy prace nad elewacją kościoła i budynków przykościelnych.

Finanse parafialne:

- składki z niedzieli, świąt i dni powszednich na utrzymanie parafii.

- składki z I i V niedzieli na diecezję, też z niektórych świąt, na inne cele ogólnokościelne
- składki inwestycyjno-remontowe z II niedzieli i ofiary indywidualne w skali roku od osób, które mają własny dochód (wg własnych możliwości)
- ofiary kolędowe i za wymienianki wspomagają budżet parafialny
- ofiary na administrację cmentarza: pokładne przy pogrzebach, 10% od ceny pomnika i inwestycji przy grobach, zbiórka cmentarna w uroczystość Wszystkich Świętych, prolongata grobów po 20 latach
- ofiary dobroczynne jako pomoc dla rodzin w trudnej sytuacji życiowej
- zbiórki przykościelne na misje i ogólnokościelne akcje charytatywne

Podziękowania:

Wszystkim współpracownikom w prowadzeniu Parafii:

- panu Stanisławowi Krakowskiemu - kościelnemu,
 - panu Patrykowi Wróblowi - organiście,
 - pani Donacie Mróz, katechetce,
 - pani Urszuli Kędzi i Zespołowi charytatywnemu,
 - panu Zenonowi Pawłowskiemu - grabarzowi,
 - panu Waławowi Kieremkamptowi - redakcja Wieści Parafialnych,
 - panu Andrzejowi Pawłowskiemu za prowadzenie zespołu muzycznego FIDES i wszystkim grającym i śpiewającym,
 - lektorom, ministrantom i zbierającym składki,
 - angażujących się odpowiedzialnie w sprzątanie kościoła,
 - naszym strażakom za chętną pomoc i aktywną obecność w życiu Parafii,
 - wszystkim za ofiarność na rzecz parafii,
 - za ofiary inwestycyjno-remontowe także te indywidualne,
 - za zrozumienie i wsparcie, za dobrą atmosferę i wszelkie wyrazy życzliwości i przyjaźni.
- Serdeczne dzięki, że z wieloma rodzinami mogłem się spotkać na kolędzie i udzielić katolickiemu domowi błogosławieństwa.

Niech Bóg Wam błogosławi w nowym 2023 rok

Ks. Proboszcz

Homilia na niedzielę w Tygodniu Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan

W minioną środę, 18 stycznia, rozpoczęliśmy Tydzień Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan. Jedność, to przeciwieństwo podziału, to coś spójnego i nierozdzielonego.

W dzisiejszym drugim czytaniu święty Paweł w Liście do Koryntian zarzuca swoim adresatom brak tej jedności. Píše, że Koryntianie toczą ze sobą spory, że są podzieleni, że jedni uważają się za lepszych od innych, gdyż chodzą za innym nauczycielem.

Gdyby święty Paweł stanął między nami dzisiaj, blisko dwa tysiące lat po napisaniu tego listu, mógłby napisać dokładnie to samo. Bo rzeczywiście w dzisiejszym świecie brakuje nam jedności, pomiędzy nami jest wiele sporów i podziałów. Skąd one się biorą? Może stąd, że zazdrościmy tym, którym powodzi się lepiej od nas, uważamy ich za wrogów, nie doceniamy tego, co mamy, ale skupiamy się na tym, czego nam brakuje i to rodzi w nas zgorzknienie. Kolejnym powodem tych sporów jest brak przebaczenia i rozpamiętywanie krzywd, które ktoś wyrządził nam w przeszłości. Obmawiamy innych, w jednej chwili jesteśmy dla kogoś życzliwi a za chwilę, za jego plecami, plotkujemy o nim

czy nawet go oczerniamy. Lubimy mówić o cudzych błędach, wypominamy je innym zapominając, że tylko ten może rzucić kamieniem, kto sam jest bez winy. A myślę, że wśród nas nie ma takiej osoby. Tak postępujemy w imię naszej przynależności do Chrystusa. Nosimy zaszczytne imię chrześcijan, ale na tym kończy się wszystko, bo często brakuje nam potwierdzenia tego imienia w konkretnych czynach.

Dziś, kiedy współczesnemu światu tak bardzo brakuje jedności, kiedy jesteśmy świadkami wojny toczącej się na Ukrainie, jako chrześcijanie szczególnie jesteśmy wezwani do życia w jedności. Mamy budować tę jedność ze sobą nawzajem, z tymi, którzy są wokół nas i w ten sposób być dla świata znakiem, że można żyć w zgodzie i pokoju, bez nienawiści i niewinnie przelewanej krwi. W jaki sposób to uczynić? Dodając do swojego życia szczyptę wyrozumiałości i miłości, które pomogą nam spojrzeć na drugiego człowieka oczyma Boga. Ta miłość pomoże nam cieszyć się szczęściem innych, ale i samemu pozwolić, by inni cieszyli się naszym szczęściem, bo przecież nic nam od tego nie ubędzie. To miłość pomoże nam przebaczać, zakopać rowy wieloletniego gniewu i milczenia pomiędzy nami, podać rękę do zgody nawet wtedy, gdy będziemy musieli to uczynić jako pierwsi, choć to nie po naszej stronie leży wina. To miłość pomoże nam skupiać się na sobie a nie na innych, bo kiedy idziemy drogą i zbyt często rozglądamy się na boki, nie dostrzeżemy dołu, który jest na naszej drodze i bardzo łatwo do niego wpadniemy. Dzięki miłości będziemy powstrzymywali się od krytykowania innych osób i obmawiania ich, bo będziemy świadomi swoich własnych grzechów i niedoskonałości. W imię tej miłości mamy szukać tego, co nas łączy a nie zaczynać od tego, co dzieli. A zło? Jako chrześcijanie mamy prawo a nawet obowiązek nie zgadzać się na nie. Ale musimy pamiętać, aby to czynić z miłością a nie z nienawiścią, potępiając czyn a nie człowieka, który się go dopuszcza.

W innym miejscu Pisma Świętego święty Paweł, mówiąc o jedności Kościoła, posługuje się obrazem ciała ludzkiego. Tak jak jedno jest ciało, choć składa się z wielu członków i narządów, tak i jeden jest Kościół, choć składa się z wielu ochrzczonych. W ciele każdy organ i narząd są bardziej lub mniej potrzebne, ale jest potrzebne, bo mają swoją funkcję do wypełnienia i bez nich ciało nie będzie w pełni sprawne. Podobnie w Kościele każdy z nas ma swoje miejsce i zadanie do wypełnienia. Żaden z narządów nie może powiedzieć, że jest samowystarczalny i że nie potrzebuje innych. Podobnie nikt z nas nie idzie do zbawienia w pojedynkę, ale idziemy tam razem jako wspólnota. W ciele człowieka bardzo ważną rolę pełni głowa. Jeśli głowy brakuje – ciało umiera, jeśli głowa nie ma rozumu – ciało łatwo się porani i zatraci. Podobnie w Kościele – głową musi być Chrystus, bo bez Niego nigdy nie zdobędziemy zbawienia i nigdy nie osiągniemy jedności, do której jesteśmy wezwani.

Bóg każdego z nas stworzył tak, jak chciał. Nie stworzył nas jednakowymi, wlewając masę w jedną formę, jak na przykład w przypadku świątecznych pierników czy babeczek. Tworzył nas, jak rzeźbiarz swoje dzieło, dając się ponieść swojej fantazji i wizji stwórczej. I właśnie dlatego każdy z nas jest tak cenny w oczach Boga. Nie jesteśmy jednym z wielu, ale jesteśmy wyjątkowi, unikatowi. Nie ma wśród nas takich samych osób. Różnimy się wyglądem, charakterem, nawet poziomem naszej wiary. Ale właśnie w tej różnorodności mamy poszukiwać jedności.

Święty Jan Paweł II powiedział kiedyś: „Niech wasza droga będzie wspólna, niech wasza miłość będzie potężna”. Prośmy dzisiaj Boga o tę potężną miłość. Jeśli w życiu zabraknie nam tej miłości, to będziemy jak ludzie z Ewangelii, którzy siedzą w ciemności. Nie będziemy widzieli naszej drogi do zbawienia, będziemy myśleli, że jesteśmy na niej sami i sami na niej będziemy się męczyli. Ale jeśli będziemy bogaci w miłość, to staniemy się jak lud, który siedząc w ciemności, ujrzał światłość wielką. W tej światłości dostrzeżemy, że na tej drodze do zbawienia nie jesteśmy sami, że obok nas są inni. Dostrzeżemy, że ci, którzy są obok nas, mają ten sam cel, co my i nie musimy im rzucać kłód pod nogi, ale wzajemnie możemy się wspierać i w jedności razem podążać ku niebu.

Ks. Mateusz Paprocki

Obchody Narodowego Dnia Zwycięskiego Powstania Wielkopolskiego w Przygodzicach

Kolejną, już 104, rocznicę wybuchu Powstania Wielkopolskiego obchodzono 27 grudnia w Przygodzicach po raz drugi jako święto państwowe. Po godz. 16.00 przedstawiciele Klubu Oficerów Rezerwy – LOK im. Powstańca Wielkopolskiego mjr Władysława Wawrzyniaka udali się na cmentarz w Przygodzicach, gdzie zapalili znicze pod tablicą upamiętniającą powstańców spoczywających na przygodzickiej metropolii. Następnie udali się pod budynek dawnej szkoły, do której uczęszczał Jan Mertka i pod tablicą upamiętniającą pierwszego poległego powstańca także zapalili znicze pamięci. O godz. 17.00 w kościele pw. NMP Nieustającej Pomocy rozpoczęła się Msza św. za

ojczyznę odprawiona przez proboszcza ks. kanonika Marcina Taisnera. Podczas niej wystąpił Zespół „Baryczanki” prowadzony przez Leszka Łuczaka. Jej uczestnicy z pocztami sztandarowymi udali się pod Pomnik Powstańców Wielkopolskich. Tam po odśpiewaniu hymnu i odmówieniu modlitwy historyk Edmund Radziszewski w krótkim wystąpieniu nawiązał do postaci Jana Mertki, mieszkańca Przygodzic, który z pełną świadomością, że może zginąć, przystąpił do powstania, pierwszy złożył ofiarę życia i dla nas pozostanie jego symbolem. W wyniku trwających

poszukiwań i badań zidentyfikowano do tej pory ponad 190 grobów uczestników Powstania Wielkopolskiego na cmentarzach w: Bogufałowie, Ludwikowie, Czarnymlesie, Dębnicy, Jankowie Przygodzkim, Przygodzicach i poza gminą Przygodzice w Wysocku Wielkim. Groby niektórych powstańców nie zachowały się jednak do naszych czasów. Po tym wystąpieniu przedstawiciele władz samorządowych: wójt, sołtys i radni z Przygodzic, nauczyciele, uczniowie, przedstawiciele KZR, strażacy i harcerze oddali hołd powstańcom składając wiązanki kwiatów i zapalając znicze pod Pomnikiem Powstańców. Wójt Krzysztof Rasiak podziękował uczestnikom uroczystości i zaprosił wszystkich do zwiedzania wnętrza

Zmodernizowanego budynku Urzędu Gminy Przygodzice, który przed II wojną został zbudowany z inicjatywy byłych powstańców jako Dom Ludowy im. Marszałka Józefa Piłsudskiego a obecnie jest jedną z wizytówek gminy Przygodzice.

Edmund Radziszewski

Redagują członkowie Rady Parafialnej
Oprawa graficzna i przygotowanie do druku Waclaw Kieremkampt
